

dogovori

GLASILO OBČINSKE KONFERENCE SZDL LJUBLJANA-CENTER

ZA PRAZNIK DELA
ČESTITAMO OBČANOM

SKUPŠČINA OBČINE IN DPO
LJUBLJANA-CENTER

IZ VSEBINE:

- DELO STANOVANJSKE SKUPNOSTI str. 3
- MLADINSKE DELOVNE BRIGADE str. 5
- OSVOBODITEV LJUBLJANE str. 6—8
- TELESNA KULTURA str. 10
- SPOMENIKI IN OBELEŽJA NOB V CENTRU str. 12

NAŠ VELIKI PRAZNIK

Tridesetletnica osvoboditve nas spominja na tiste zmagovalne dneve, ko je slovensko ljudstvo, skupaj z bratskimi jugoslovanskimi narodi, slavilo zmago svojega protifašističnega in narodnoosvobodilnega boja ter svoje socialistične revolucije. Danes ima spomin na te dogodke še prav poseben pomen, saj nam nekateri pokušajo izpodbiti izjemen prispevek narodov in narodnosti Jugoslavije pod vodstvom komunistične partije in tovariša Tita. V pretekli vojni, ki je bila kruta in brezobzirna, ko je šlo za obstanek slovenskega naroda, ki so ga fašistični osvobodilci obsodili na smrt, smo se v osrčju okupirane Evrope z drugimi jugoslovanskimi narodi uprli najmodernejše obo-roženemu Džingiskanu dvajsetega stoletja skoro goloroki. Toda že jeseni 1941 je tovariš Tito v Jugoslaviji poveljeval enotam narodnoosvobodilne vojske, ki je štela že 80.000 borcev. Naslednje leto smo to šte-vilo že početrili in začeli ustanovljati redno armado, ki je pred tridesetimi leti osvobodila našo domovino. Svobodo smo si priborili sami. Ves proces osvoboditve socialistične Jugoslavije spada med najbolj veličastna dogajanja te vrste v Evropi in v zgodovini človeštva, saj je nastal v re-

volucionarnem obdobju, ko je plamen vstaje zajel deželo in ko se je na ruševinah stare oblasti porajala, širila in gradila nova ljudska oblast.

Te domovine nam ni nihče poklonil. V mukah, trpljenju, solzah in krvi delovnih ljudi, ki so branili sebe, svoj rod, svojo in svojih čast, je bila spočeta. Ne za zeleno mizo, po gmajnah in hostah se je s krvjo pisala njena ustanovna listina. Njenemu rojstvu niso kumovali buržuji in politikantje, botrovali so ji stotisoči in stotisoči delavcev in delovnih ljudi od Slovenije do Makedonije, ki jim je lakota sijala iz udrtih lic in ki jim je trpljenje zarezalo gube v ponosna čela. Zato se je dan osvoboditve globoko vrstel v zavest naših delovnih ljudi in v vsakdanje življenje.

Ta obletnica pa ni samo praznik zmage v oboroženem boju, ampak je tudi tridesetletni pregled prizadevanj za vsestransko uresničevanje življenja socialistične družbe. Ustvarili smo novo, boljše življenje skupno z drugimi republikami in pokrajinami zvezne države SFRJ kot državni skupnosti prostovoljno združenih narodov in narodnosti. Ustanovili smo nov družbenoekonomski in politični sistem, ki izhaja iz načela, da so delovni ljudje,

organizirani v združenem delu, da svoje interese uresničujejo s samoupravnim sporazumevanjem in družbenim dogovarjanjem v dosledno realiziranem delegatskem sistemu in da je ustvarjalcu dohodka zagotovljena neodtujljiva pravica razpolagati s tem dohodkom. Ta načela oblikujejo definicije naše socialistične demokracije, ki jo vodi delavski razred in vsi delovni ljudje. Kljub mnogim problemom smo v času po X. kongresu ZKJ in VII. kongresu ZKS ter po sprejetju ustave marsikaj storili za spremembo družbenih odnosov. Zavedati se moramo, da je v organiziranosti združenega dela, njegove medsebojne povezanosti in sposobnosti za razreševanje problemov, v delovanju samoupravnih organizacij in skupnosti v njihovih delegacijah in delegatskih skupščinah ključ do uresnitve samoupravljanja in oblasti delavskega razreda in delovnih ljudi.

Naša socialistična izgradnja ni nekakšen ločen boj za socializem, marveč sestavni del svetovnega socialističnega procesa. Osvobajanje delovnega človeka kot temeljnega nosilca družbe je v povojni dobi utrdilo temelje za nadaljnji napredek doma kakor tudi za naš ugled v svetu.

Aktivno in konstruktivno sodelovanje z vsemi državami na podlagi enakopravnosti, ne glede na družbeno ureditev in politični sistem, reševanje vseh mednarodnih vprašanj z mirnimi sredstvi in sporazumevanjem, spoštovanje neodvisnosti in nevmesavanje v notranje zadeve posameznih držav, neprestano delati za utrditev mirnega sožitja med državami in za odstranjevanje vsega, kar predstavlja pretajo za mir ali oviro za plodno sodelovanje, to je temeljno vodilo v zunanji politiki naše države in to tvori osnovo politike aktivne koeksistence, politike nevrščeno-sti, katero naša država s tako voljo in doslednostjo uveljavlja tudi v praksi. To se je zlasti pokazalo v krizi na Bližnjem vzhodu in na vseh področjih vojnih žarišč. V tem je velik mednarodni pomen naše borbe, od tod simpatije in moralnopolitična podpora, ki jo nudi svobodoljubno človeštvo našim narodom.

Tudi v novoosvojenih deželah gredo pospešeno po poti nacionalne, gospodarske in socialne emancipacije. Pogloblja se socialna vsebina politične linije narodnoosvobodilnih gibanj. Nevrščenenost kot zunanja politična usmeritev pa tem deželah omogoča močan in vzajemni vpliv na svetov-

ne politične, gospodarske in druge odnose.

Naš nadaljnji boj za samoupravni socializem in osvoboditev človeka od slehernega zatiranja nas povezuje z vsemi tistimi ljudmi, ki živijo zunaj naših meja, to je s Slovenci in Jugoslavlani v sosednjih deželah, z delavci, ki delajo v drugih deželah in z izseljenci, ki so se nekoč izselili in čutijo z nami.

Čim bolj se oddaljujejo v zgodovino dogodki, ki so povezani s tem našim velikim praznikom, tem bolj postaja dan zmage bogatejši in svetlejši vzor jugoslovanskega ljudstva za nov socialistični svet, temelječ na socialističnem humanizmu in samoupravljanju in na mnogo višji ravni duhovnega in gmotnega bogastva. Politična povezanost v družbenopolitičnih organizacijah, zlasti v zvezi komunistov in socialistični zvezi daje tej zmagi obeležje množične socialistične ustvarjalnosti. Ob dnevu zmage se z nezmanjšano močjo zrcali revolucionarni zanos jugoslovanskega delavca, ki spreminja našo družbo in življenje na boljše v korist vseh. Ta nenehni boj za našo nadaljnjo rast pa je najboljši odgovor vsem zanikovalcem narodnoosvobodilnega boja in naše socialistične revolucije.